

اطلاعات متقابل هولوگرافی در سیاهچاله‌ی دیلاتونی دارای ۲ بار الکتریکی

زهره صادق پور کلوری، کمیل بابائی ولنی، محمد رضا محمدی مظفر

گروه فیزیک، دانشکده‌ی علوم پایه، دانشگاه گیلان

چکیده: در این مقاله با استفاده از دوگانی گرانش-پیمانه‌ای به بررسی پاره‌ای از جنبه‌های درهم‌تنیدگی در یک سیاهچاله‌ی دیلاتونی دارای ۲ بار الکتریکی خواهیم پرداخت. بدین منظور از نسخه‌ی ریو-تاکایاناگی برای محاسبه‌ی آنتروپی و اطلاعات متقابل در فضازمان‌های ایستا استفاده می‌کنیم. نشان خواهیم داد که اطلاعات متقابل هولوگرافی تابعی صعودی از بار الکتریکی سیاهچاله‌ی دیلاتونی است. همچنین تاثیر بار الکتریکی را بر گذار فاز اطلاعات متقابل بررسی کرده و نشان می‌دهیم که با افزایش بار، همبستگی بین دو زیرناحیه زیاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: دوگانی گرانش-پیمانه‌ای، درهم‌تنیدگی هولوگرافی، سیاهچاله‌ی دیلاتونی

۱. مقدمه

ایده‌ی ایجاد ارتباط بین گرانش و نظریات میدان تحت عنوان دوگانی‌های گرانش-پیمانه‌ای در سالیان اخیر مورد توجه بسیاری از فیزیکدانان نظری قرار گرفته است. حدس مالداسنا¹ [1] پیرامون تناظر پاددوسیه-همدیس (AdS/CFT) و معرفی آنتروپی درهم-تنیدگی هولوگرافی به وسیله‌ی ریو و تاکایاناگی² [2] موجب تکامل این ایده شده است. بر طبق این ایده، آنتروپی درهم‌تنیدگی برای یک زیرناحیه‌ی هندسی مشخص، با عبارت $S_A = \min(A)/4G_N$ داده می‌شود. بر طبق این رابطه، این کمیت متناسب با مساحت سطح کمینه‌ای درون حجم گرانشی است که بر روی مرز فضازمان به مرز زیر ناحیه هندسی قلاب شده است. با استفاده از این نسخه می‌توان سنجه‌هایی مانند اطلاعات متقابل $I_{AB} = S_A + S_B - S_{AB}$ و اطلاعات سه‌تایی را نیز محاسبه نمود. بررسی ویژگی‌های این سنجه‌ها سبب بروز قیودی بر ساختار نظریات میدان دارای دوگان گرانشی شده است. به عنوان مثال در [3] نشان داده شده است که کمیت اطلاعات سه‌تایی برای نظریات میدان دارای دوگان گرانشی همواره منفی است. لازم به ذکر است که چنین قیدی در چارچوب کلی نظریات میدان وجود نداشته و این کمیت می‌تواند مثبت، منفی و یا صفر باشد. همچنین در [4] نشان داده شده که کمیت اطلاعات متقابل هولوگرافی برای نظریات میدان با تعداد درجات آزادی زیاد، یک گذار فاز پیوسته را تجربه خواهد کرد. در مقاله‌ی پیش‌رو قصد داریم با انجام محاسبات مربوط به این سنجه، ویژگی‌های نظریات میدان دوگان به یک مدل گرانشی مشخص را بررسی نماییم. ساختار مقاله بدین ترتیب است: در بخش بعد به معرفی مدل گرانشی مورد نظر و نسخه-ی ریو-تاکایاناگی برای محاسبه‌ی آنتروپی درهم‌تنیدگی و اطلاعات متقابل خواهیم پرداخت. در بخش سوم ضمن ذکر خلاصه‌ای از محاسبات، نتایج عددی را تحلیل کرده و به بیان پیشنهاداتی برای مطالعات آتی اکتفا خواهیم نمود. شایان ذکر است که مطالعه‌ی آنتروپی درهم‌تنیدگی در مدل مورد نظر ما برای اولین بار در مراجع [5] و [6] انجام شده است. همچنین در [7] جنبه‌های مختلفی از سنجه‌هایی مانند اطلاعات متقابل و اطلاعات چندتایی به صورت هولوگرافی بررسی شده است.

¹ Maldacena

² S. Ryu and T. Takayanagi

۲. مدل گرانشی و نسخه ی ریو-تاکایاناگی

مدل گرانشی ما یک سیاهچاله ی دیلاتونی دارای ۲ بار الکتریکی است که پاره ای از ویژگی های آن در [8] بررسی شده است. این مدل با کنش زیر داده می شود:

$$I = \frac{1}{16\pi G_N} \int d^5x \sqrt{g} \left(R - \frac{e^{4\phi}}{4} F^2 - 12(\partial\phi)^2 + \frac{8e^{2\phi} + 4e^{-4\phi}}{L^2} \right), \quad (1)$$

که در آن g متریک فضازمان، R خمش اسکالر و L شعاع فضازمان است که همواره آن را برابر با واحد اختیار خواهیم نمود. این کنش دارای یک جواب سیاهچاله بوده که در حد فرینه با دمای صفر به صورت زیر است:

$$ds^2 = f^{\frac{2}{3}} \left(\frac{-dt^2}{r^6 g f^2} + g dr^2 + d\vec{x}^2 \right), \quad f(r) = \frac{1 + Q^2 r^2}{r^3}, \quad g(r) = \frac{1}{1 + 2Q^2 r^2}. \quad (2)$$

برای محاسبه ی سنجه های درهم تنیدگی ناحیه ای به شکل یک نوار باریک بلند به صورت زیر در نظر می گیریم:

$$-\frac{1}{2} \leq x_1 \leq \frac{1}{2}, \quad 0 \leq x_2, x_3 \leq L, \quad l \ll L. \quad (3)$$

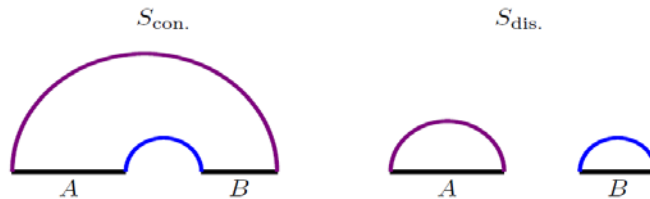
با در نظر گرفتن پارامتر بندی $x_1 = B(r)$ می توان تابعی آنتروپی را برای سطح ریو-تاکایاناگی یافت. یک محاسبه ی ساده نشان می دهد که این تابعی از $B(r)$ مستقل بوده و لذا یک ثابت حرکت خواهیم داشت که با استفاده از آن می توان طول ناحیه و تابعی مساحت را به صورت زیر محاسبه نمود:

$$l = 2 \int_0^{r_t} dr \frac{f(r_t) \sqrt{g(r)}}{\sqrt{f(r)^2 - f(r_t)^2}}, \quad S_A = \frac{L^2}{4G_N} \int_{\epsilon}^{r_t} dr f(r)^2 \sqrt{\frac{g(r)}{f(r)^2 - f(r_t)^2}}, \quad (4)$$

که در آن ϵ نشان دهنده ی عکس انرژی قطع بوده و r_t نقطه ی بازگشت سطح کمینه از داخل حجم فضازمان است که مقدار آن با شرط $\left. \frac{dr}{dB} \right|_{r=r_t}$ تعیین می شود. با استفاده از عبارت های بالا می توان آنتروپی درهم تنیدگی را به عنوان تابعی از طول زیر ناحیه محاسبه نمود. از آنجایی که هدف اصلی ما در این مقاله محاسبه ی اطلاعات متقابل است باید سطوح کمینه را برای حالتی که بر روی مرز فضازمان دو زیر ناحیه ی مجزا وجود دارد، بیاییم. نتایج [4] نشان می دهد که در این حالت دو آرایش متفاوت برای سطوح کمینه وجود خواهد داشت (شکل ۱). مقادیر اطلاعات متقابل متناظر با این دو آرایش به صورت زیر به دست می آیند:

$$I_{AB} = \begin{cases} S_{2l+h} + S_h - 2S_l, & S_{AB} = S_{con.} \\ 0, & S_{AB} = S_{dis.} \end{cases} \quad (5)$$

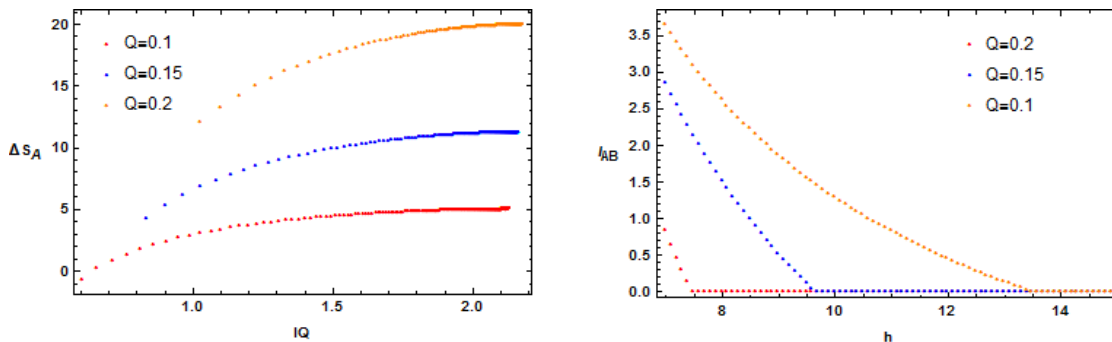
که بیان گر یک گذار فاز پیوسته از مقادیر غیر صفر به مقدار صفر برای این کمیت است. در بخش بعد با استفاده از عبارت های انتگرالی (۴) و تعریف بالا، اطلاعات متقابل را به صورت عددی یافته و رفتار آن را بررسی می کنیم.

شکل ۱: آرایش های سطوح پیوسته (چپ) و گسسته (راست) برای محاسبه ی S_{AB} و اطلاعات متقابل در نسخه ی هولوگرافی. در محاسبات این مقاله زیر ناحیه ها را با طول یکسان l و با فاصله ی h در نظر خواهیم گرفت.

۳. نتیجه گیری

نتایج عددی محاسبات انجام شده در شکل ۲ نمایش داده شده است. نمودار سمت چپ این شکل نشان دهنده ی آنروپی درهم-تندگی هولوگرافی به عنوان تابعی از طول زیر ناحیه به ازای مقادیر مختلف بارالکتریکی سیاهچاله است. ذکر این نکته ضروری است که در این شکل مقادیر آنروپی با کم کردن مقدار آنروپی خلا، بهنجار شده و همچنین محور افقی این شکل کمیت بی بعد lQ است. چنان که از این شکل مشخص است با افزایش طول زیرناحیه مقدار آنروپی افزایش یافته و با افزایش بار الکتریکی مقدار این کمیت کاهش می یابد. نمودار سمت چپ شکل ۲ نشان دهنده ی اطلاعات متقابل هولوگرافی بر حسب فاصله ی بین زیرناحیه ها به ازای مقادیر مختلف بار الکتریکی است. همچنان که ملاحظه می شود با افزایش فاصله ی بین دو ناحیه، اطلاعات متقابل کاهش یافته و بعد از عبور از یک نقطه ی بحرانی h_{crit} ، به مقدار صفر گذاری پیوسته خواهد داشت. با توجه به این نمودار مشاهده می شود که افزایش بار الکتریکی موجب افزایش اطلاعات متقابل بین دو ناحیه شده است؛ به گونه ای که مقدار فاصله ی بحرانی h_{crit} تابعی صعودی از بار است. از آن جایی که اطلاعات متقابل مشخص کننده ی تمام همبستگی های موجود بین دو زیرناحیه است (هم کلاسیکی و هم کوانتومی)، لذا رفتار اخیر نشان می دهد که افزایش بار الکتریکی موجب افزایش همبستگی بین دو زیرناحیه شده است. شایان ذکر است که این محاسبات در دمای صفر متناظر با یک سیاهچاله ی فرینه انجام شده است و لذا انتظار داریم تمام همبستگی بین دو زیرناحیه از نوع همبستگی های کوانتومی باشد. می توان با تعمیم این مطالعه به سایر سنجه های درهم تندگی اثر وجود بار در این سیاهچاله های دیلاتونی را بر آن ها نیز مطالعه نمود که یکی از جنبه های مد نظر برای مطالعاتی آتی است.

شکل ۲: آنروپی درهم تندگی هولوگرافی بر حسب تابعی از طول زیر ناحیه به ازای مقادیر مختلف بار Q (چپ). اطلاعات متقابل هولوگرافی بر حسب تابعی از فاصله ی بین زیرناحیه ها h به ازای مقادیر مختلف بار (راست). در حالت اخیر فاصله ی بین نواحی $l=20$ ثابت شده است.

مرجع ها

- [1] J. M. Maldacena, *Int. J. Theor. Phys.* **38**, 1113 (1999).
- [2] S. Ryu and T. Takayanagi, *Phys. Rev. Lett.* **96**, (2006).
- [3] P. Hayden, M. Headrick and A. Maloney, *Phys. Rev. D* **87**, 046003 (2013).
- [4] M. Headrick, *Phys. Rev. D* **82**, 126010 (2010).
- [5] M. Alishahiha, M.R.M. Mozaffar and A. Mollabashi, *JHEP* **1210**, 003(2012).
- [6] M. Kulaxizi, A. Parnachev and K. Schalm, *JHEP* **1210**, 098 (2012).
- [7] M. Alishahiha, M.R. M. Mozaffar and M. R. Tanhayi, *JHEP* **1509**, 165 (2015).
- [8] S. S. Gubser, F. D. Rocha, *Phys. Rev. D* **81**, 046001 (2010).